

*Mètode
Rosa*

ANOMALIA MUSICAL DE PERE FAURA I NIELS BEKIUS

Concert de música o espectacle de dansa?

Dansa cantada o musical experimental?

Exhibició autobiogràfica o ego-trip terapèutic?

ETIQUETA'L COM VULGUIS,
QUE AQUEST ESPECTACLE LI ÉS IGUAL COM EL DEFINEIXIS.

UNA ORGIA ARTÍSTICA INDESCRITIBLE ENTRE DIFERENTS MANIFESTACIONS ESCÈNIQUES UNIDES PER L'ADDICCIÓ A ESCOLTAR DE NOU LES CANÇONS DE SEMPRE.

CANÇONS QUE FORMEN PART DE LA MEMÒRIA PERSONAL DE L'INTÈRPRET I LA MEMÒRIA COL·LECTIVA DE MOLTES GENERACIONS DE PERSONES LGTBIS.
DES DE TRADICIONALS CATALANES, PASSANT PER RAPHAEL, ALASKA, BOSÉ O LLACH, FINS ARRIBAR A EDITH PIAF O QUEEN.

ALGUNES CONVERTIDES EN HIMNES REIVINDICATIUS, ALTRES EN AMBIGÜITATS POÈTIQUES, ALTRES EN PERLES OBLIDADES. TORNAR-LES A ESCOLTAR,
A MUSICAR I A TRADUIR PER TORNAR-LES A CANTAR I A SENTIR. BALLAR-LES DE NOU PER RE-SIGNIFICAR-NE LES LLETRES.
REMEMORAR EL PASSAT PER QÜESTIONAR EL PRESENT.

HOME O DONA?
CANTES O BALLEES?
MELÒDIC O HARMÒNIC?
CANÇÓ PROTESTA O BALADA AMBIGUA?
HETERO (CURIÓS) O GAY (FRIENDLY)?
PANTERA ROSA O SENYORU BLAU?
HOMOSEXUAL A L'ARMARI O MARIETA A L'ORGULL?

CAP D'AQUESTES I TOTES ALHORA.

AQUEST RECITAL COREOGRAFIC DE PERE (GAY) FAURA QÜESTIONA, GAIAMENT, LA SUPERACIÓ DE CRISIS EXISTENCIALS A PARTIR D'UN MÈTODE ROSA BASAT EN L'ACCEPTACIÓ I GESTIÓ DE LA SEVA DOBLE ADDICCIÓ: ENGANXAT AL PASSAT, PERÒ XUTAT DE FUTUR AMB UNA GRAN DEPENDÈNCIA AL CONSTANT DESCONCERT.

UN ESPECTACLE INVERTIT SOBRE MITES, HIMNES I CANÇONS CREADES PER GENT INVERTIDA COM JO. UN DES-CONCERT BALLAT COM UN ACTE INTERDISCIPLINARI, POLI-AMORÓS, I FLUID SOBRE LA IDENTITAT, ELS ARMARIS, LA MÚSICA I LA DANSA.

CANÇONS

1.- LA CORRA ROSA (EDITH PIAF)

2.- A QUI L'IMPORTA (RAPHAEL)

3.- A QUI L'IMPORTA (ALASKA & DINARAMA)

4.- EM DEIXES SENSE ALÈ (QUEEN)

5.- CANÇÓ D'AMOR (LLUÍS LLACH)

6.- DIBUIX (LLUÍS LLACH)

7.- CANÇÓ DE COMIAT (POPULAR CATALANA)

8.- EN PERE BALLARÍ (POPULAR CATALANA)

9.- AU CLAIRE DE LA LUNE (POPULAR FRANCESA)

***** I després de cada actuació, xerrada post-funció i festa de nit d'estrena amb DJ i karaoke!!! *****

Métode
Rosa

GALERIA

No us penseu ara que us explicaré tot l'espectacle, fil per randa. Ja he sigut acusat massa vegades de fer espòilers i aixafar guitarres. El Pere, acompanyat en escena pel músic **Niels Bekius**, canta, balla i ens parla d'armaris, himnes i tradicions nostrades. Com fan a les banderes publicitàries, només citaré un parell de comentaris de dues espectadores il·lustres: "Li haurien de donar el Premi Nacional". Això m'ho va dir **l'Àngels Margarit** en acabar l'espectacle, i ho deia per l'ús que fa en Faura de la llengua catalana: en un món, el de la dansa, on si apareix la llengua és molt improbable que sigui la nostra, en Pere ha utilitzat el català durant tota la seva trajectòria i de forma consistent. Aquí, de forma voluntària i deliciosa, tradueix himnes del *pop* espanyol al català: el "Bandido" de **Miguel Bosé** es converteix en "Bandarra". M'uneixo a la petició de Margarit, i si no li volen donar el Premi Nacional que li donin el d'Òmnium, el de Plataforma per la llengua o, directament, la Creu de Sant Jordi. Fa temps que ho repeteixo: cada dia és més excepcional que els nostres creadors *modernus* facin servir el català als seus espectacles. Faura assegura que no ho fa com un acte polític, sinó per sentir més properes aquestes cançons, però cal recordar que tot allò personal és sempre polític. Punt i seguit.

Per anar acabant i evitant en tot moment l'espòiler, només deixaré per escrit algunes imatges de l'espectacle que em van emocionar, fer riure o tocar especialment. Pere Faura ballant la cançó "Dibuix" de **Lluís Llach**, amb dues cintes de gimnàstica artística. "En Pere Galleri" convertit en "El Pere ballari", cançó autobiogràfica acompanyada de percussió corporal. El dilema juvenil del creador amb els seus dos cognoms: el patern Gay i el matern Faura. El seu pare, autor d'una frase genial: "Jo l'utilitzaria de ganxo comercial". I ja paro, que no us ho vull explicar tot. Esperem que aquest *Mètode rosa* creixi, es desenvolupi i tingui una vida llarga i saludable, més enllà d'aquests dos *bolos*, com dos bolets, a La Caldera. Perquè tots sabem que, malgrat que sovint tingui dubtes i ganes de tirar la tovallola, en Faura no pot parar de crear. I encara és molt aviat per afirmar "Adeu, danses de la nit. Adeu a ballar de dia". Oi, Pere?

*Mètode
Rosa*

UN ESPECTACLE DE PERE FAURA

EN INTENSA COL·LABORACIÓ AMB NIELS BEKIUS

INTERPRETACIÓ I COMPOSICIÓ MUSICAL: PERE FAURA I NIELS BEKIUS

ASSESSORAMENT VOCAL: JORDI VIDAL

DISSENY SONOR I ASSISTÈNCIA TÈCNICA: ADRIA JUAN

MASTER AND MIXING: RODRIGO RAMMSY

DISSENY DE LLUMS I TÈCNIC: ARNAU SALA

DISSENY DE VÍDEOS: MAURI SERRADO I SERGI FAUSTINO

DISSENY D'ESPAI I DE VESTUARI: LA DIÛRNA

TEXTOS I LLETRES: PERE FAURA

ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC: NEUS FAURA

ENREGISTRAMENT DE VÍDEO I FOTOS: ANNA URGELL I EDUARDO MAMBLONA

PRODUCCIÓ: SANDRA CASALS

AGRAÏMENTS: CESC JUNQUERA, MONTSE COLOMÉ, SERGI FAUSTINO, RAQUEL GUALTERO,

SARAH ANGLADA, CLAUDIA SOLWAT, MICHAEL HEART, JUMON ERRÀ, LA CALDERA

UN PROJECTE PRODÛIT PER LA DIÛRNA S.L., AMB EL SUPORT DE L'ICEC.

DURADA: 90 MINUTS